

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3279

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

359

C O D I C E S

360

mendis careat, varia Editionis in *Bibl. PP. Lugd. T. VI. p. 459.* errata corrigi possunt. Ita mox in Praef. *libens animo rectius est, quam libenti animo, et pro Cætra gemmatis manifeste reponendum Cerea.* Sic in ipsius Operis ingressu legendum *Dominumque tonantem pro domumque, et fortasse foetorem linquite pro paedo-*

rem. Pro toxica fucis noster habet toxica fucis, id est, succis, nisi forsitan Sedulius scripserit fulcis. Meliore cibi pro cibo, et silvamque parentem pro patentem typi σφαλματα habeo, &c. Corruptissimum est in Codice Carmen ad Theodosium Aug. idque ad Operis calcem positum. Post quod ridicule Librarius:

*Finis adeſt operis. mercedem posco laboris.
Quia precium sanguinis est. Maria hilf.*

CCXXXI.

U.636 Codex chartaceus lat. *Απογεα-φον* initio Sec. XVI. paratum, Folior. 149. 8. eleganti manu, rubricis distinctum, de cuius Posseſſoribus sub finem dicam, exhibet I. *Aratoris Eccl. Rom. Subdiaconi a. 556.* vivis exempti *Hiſtoriam Apostolicam* versu heroico redditam, cuius bina Exempla jam Vol. I. P. I. col. 421—27. protuli. Initium hic a gemina Ele-
gia ad *Florianum Abb. et Vigiliū Papam* eodem modo, ut ibi

in Exemplo II. inscripta. Textum a prima manu quandoque mendoſum secunda paſſim conſanavit, ſunt tamen etiam a prima manu non pauca, quibus lectionem *Bibl. PP. Lugd. T. X. p. 125.* expurges, et quidem eadem fere, quae ad priora illa Exempla notavi. Liber uterque non decurrit continuo, sed Particulae argumentis rubro exaratis diſtinguuntur. Ad calcem legitur: *Hiſtorie Apostoli-
ce Aratoris Subdiaconi finit Li-
ber 2us.* Accedunt tria Corollaria:
1) Elogium:

*Versibus egregijs decurſum clarus Arator
Carmen apostolicis cecinit inſigne (praeſigne?) coronis,
Hiſtoriamque prius proponens cautus ubique
Subſtituit typice ſenſatim verba figure.
Lingua canora bonum teſtatur iure Poetam.
Myſticus ingenium ſic indicat ordo profundum.*

Autorem ignoro. 2) Narratiuncula illa de oblatione et publica recitatione hujus Operis, quam in Codice *Vatic.* inventam protulit *Bellarminus de Scriptt. Eccl.* quaeque proſtat in *Bibl. PP. cit.*

fed emendo e Codice meo: *Sur-
gentio uiro uenerabili primicerio
ſcole notariorum pro Sargentius
vir &c. certe enim Papa dedit col-
locandum. Item religiosorum turba
interfero: ſimul et laicorum, nobi-
lium*

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3279

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

361

HERMENEUTICI.

362

lum simul et populorum diuersorum. Demum lego: ambo libri IV. vicibus sunt audit, cum uno die medietas libri tantum modo legeretur — et hec recitatio facta bis diebus. Prima idus Aprilis. Secunda XV. Kl. Maji. Tertia VIII. idus Marcii. Quarta uero die III. Kl. Januariarum, pro: ambo libri septem vicibus sunt audit, cum unius medietas libri tantum legeretur — Eadem hec repetitio facta est his diebus, prima Idib. Aprilis, secunda 15. Kalend. Maji, tertia vero 3. Kalend. Junii. Quanquam non diffiteor, haerere me in praepostero mensium meorum ordine. 3) Narratiacula, quae inscribitur Argumentum, nempe Poematis, quae vero rem a turbis inter Agapitum P. R. et Anthimum Patriarcham C Polit. orditur, parumque fidei meretur; neque enim vel Agapiti, vel Silverii nomen exprimit, Augustam non Theodoram, sed Eleutheriam adpellat, pro Justiniano tantum Regis nomine utitur, cumque Vigilium in itinere extinetum, Romamque ab Exercitu Imp. obsidione Barbarorum liberatam retulisset, concludit: Quod Arator, sicut ceteri Romanii, meritis Vigiliis pape euenisce putauit. & ideo in principio Poematis sui hoc tangit. Quis haec cum Elegia praevia ad Vigilium, Poemateque ei vivo tradito facile componet?

II. fol. 72. Incipit Liber Alcimi Aviti Venennensis (Viennen-

sis Gall.) Episcopi De Inicio Mundi. En alium Poetam christianum nihil concedentem Aratori, et argumento majorem, ut aetate; obiit enim a. 525. Poema illius V. Libris constans, quibus, ut videbimus, accessit alterius Argumenti Sextus, primus in lucem dedit Job. Adelphus typis Argentinatib. a. 1507. Editio optima est Parisina Jac. Sirmondi a. 1643. 8. unde Avitus in Bibliothecam PP. Lugd. T. IX. ad p. 560. transiit; ego vero Textum cum T. II. Opp. varior. Sirmondi Paris. 1696. col. 183. f. contuli, nihilque in capto specimine reperi, quod lectioni Sirmond. praeferas, ni fortasse v. 40. pro: rarus nunc prodere pontus, legere malis cum Codice: noster producere pontus. Ceterum abest ab eo Prologus profaicus ad Apollinarem, et Liber V. verbosius inscribitur De Extitu Filiorum Israel Et Submersione Egiptiorum In Mari Rubro. Libro VI. praeest Prefacio Alcimi Episcopi Venennensis (sic ubique) In Librum Sextum De Consolatoria Laude Caſtitatis. In hac cum Codice nostro legendum censeo: Quos tamen cum ego post de-nuntiatum, pro: Quos tunc ego &c. item: vel de religione communiter, pro: vel de religione parentum communium, quae habet Sirmondis. Ceterum is in ipso Poemate caſtigatior est. Ad calcem rubro, sed a diversa manu, adscriptum est:

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3279

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

363

C O D I C E S

364

*Alcimus hec lubrico texi que carmina versu
Primis iam breuibus sed sena Volumina pennis
Conscripti en celeris deno sub lumine solis.*

Hos Versus, quorum nec *Sirmon-*
dus, nec *Leyserus* aut *Fabricius*
meminit, non Autoris, sed De-
scriptoris cuiusdam esse puto, qui
intra *Decem Dies* laborem suum
exegerit, quomodo enim *Avitus*
inter ceteras muneras sui curas tam
paucis diebus Versus 3216. pepi-
gisset? Igitur etiam *texit* legen-
dum censeo pro *texi*, quod *Avi-*
tus ipse vix adhibuisset pro *texuit*.

*Est locus ex omni medium quem credimus orbe,
Golgota iudei patrio cognomine dicunt. &c.*

Titulo *Ligni Vitae* inscriptum sub
Cypriani nomine etiam in Collect.
Poetar. Vett. Ecclesiasticor. Ge.
Fabricii, Basil. 1564. p. 302. 4.
legitur. Quidam Codices praeno-
tant: *De Pascha*. Abjudicatum
merito a *Cypriano* Critici *Vito-*
rino tribuunt, nutant tamen inter
Petabionensem et *Piætavensem*,
sub cuius nomine extat inter *Cy-*
priani No>a in edit. Opp. curata
ab *Joh. Fello, Amst. 1700. p.*
139. f. ubi notatur e *Pamelio:*
Bedam de Re metrica jam illud
Vitorino Piætav. adscripsisse, qua-
de re in meo quidem *Beda Colon.*
1688. f. nihil reperio. Cetera mi-
nor *Fellum* non magis usum fuisse
Fabricio, cuius lectio pluribus lo-
cis praeferenda videtur. Atque
cum ea conspirat Codex noster;
legit tamen *renouati mentibus*,
quod proprius accedit ad Aposto-
lum *Ephes. IV. 23. pro renovatis*

Neque, quid sibi velit τὸ *Primis*
iam breuibus, satis adsequor. Ce-
terum pluribus, si locus hic foret,
haud difficulter ostendi posset,
Miltonum in condendo suo *Para-*
diso lectione Nostri non parum ad-
jutum fuisse.

III. fol. 148. *Cecilij Cypriani*
episcopi Carthaginensis de ligno
crucis carmen.

mentibus. Ad calcem rubro addi-
tum: *Inueni in antiquissimo codice*
sed non legibili propter etatem quod
magna pars corrosa erat, elegan-
tissimum carmen Cecilij Cypriani
de Resurrectione, quod quia tran-
scribere non potui, ingemui sepe
♂ dolui, doleam donec alterum ex-
emplar se mibi offerat. *Job. Cuspi-*
niani nostri manus est. Verum mo-
derare dolori, mi *Cuspiniane!* Ut-
ut antiquum, *Cypriani* non est,
neque etiam *Tertulliani*, ad quem
retulit *de Judicio Domini* inscrip-
tum *Fabricius* in Collect. cit. p.
256. Extat tamen ad *Tertulliani*
Rigaltiani calcem *Paris. 1634.*
p. 808. f. et rursus e Cod. *Cor-*
bejenſi 900. annor. vulgatum a
Martenio in *Vett. Scriptor. et*
Monum. ampl. Collect. Paris.
1733. T. IX. col. 1. f. Apud
priorem incipit:

Quis

Wien, Österreichische Nationalbibliothek (ÖNB), Cod. 3279

Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. II. Pars I. Wien 1799.

365

HERMENEUTICI.

366

Quis mibi ruricolas aptabit carmine Musas;

apud alterum vero:

Qui mibi ruricolas optavi carmine Musas.

Cuspiniani primum fuisse praecellentium hunc Codiculum, docet *He-* *xastichon thecae posticae inscri-*
ptum: Liber ad Le^gorem.

*Scire cupis, cuinam liber ipse ego servio servus?**Dicere si possem, lingua parata foret.**Tu tamen hoc triplices monogrammate disce figuras,**Quis sine me domini nomina scire potes.**Hic quondam musas, medicam sed nunc colit artem,**Hec studia, has artes Cuspinianus amat.*

Oblitus est, quod memorat, *Monogramma* adpingere. Est vero illud, ut in aliis ejus Libris compararet, tale 'M'. Quod lege: *Cuspinianus Medicus Poeta*. Igitur parum abit ab illo *Celtis* 'IP, quod legendum *Conradus Celtis Protuci*us Poeta. Haec monere visum, quia Libri alterutro signati passim per Bibliothecas vagantur. A *Cuspiniano* porro Exemplum nostrum ad *Job. Fabrum Ep. Vienn. devenit*, id, quod testatur non solum

anteriori thecae adglutinata Formula impressa, sed etiam principio et calci manu adscripta, et quidem manu *Job. Sebastiani Pfusser*, de quo Viro ad *Lutherum* deinceps digresso dixi in vernac. *Memorabilib. Bibl. Garell. p. 293.* et in *Hist. Typogr. Vien. p. 431.* Fuit is igitur juvenis in contubernio et disciplina *Fabri*, qui si supervixisset, quod Magistris toties usuvenit, dicere poterat:

*Deplorata Coloni**Vota jacent, longique perit labor irritus anni.*

CCXXXII.

U. 22 Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. 103. f. oblongo nitide exaratus, rubricis ubertim distinctus, et quondam docti Icti nostri *Job. Alex. Brassicanus* continet *Auroram*, sive Biblia metrica *Petri de Riga*, qui Can. et Can-

tor Ecclesiae *Rhemensis* diem obiit a. 1209. Operis hujus Exemplaria X. descriptissimus *Vol. superiore* a pag. 327. *Codd. CXXV* — *XXXIV.* undecimum vero *Vol. praesenti*. Dabimus igitur et praesentis *diaywσw*. *Incipit Prologus in novo testamento:*

Post